

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Decreta Iohannis pape.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

Decreta Johannis pape.

omnia cōstituta, & p oīa spero vt in vna coīone vobiscū, quā sedes ap̄lica p̄dicat, esse merear, in quo est integra & vera Ch̄riane religiōis & p̄fecta soliditas, p̄mittēs seq̄stratos à coīone ecclēsiæ catholicæ, .i. nō cōsentiētes sedi ap̄licæ eorū noīa sacra nō recitāda eē mysteria. Qd̄ si in aliq̄ à p̄fessioē meā deuīare tētauero, his q̄s dānaui cōplicē meā sn̄ia me eē profiteor, hāc autē p̄fessionē meā manu meā subscripsi, & Bonifacio sc̄to & venerabili papæ vrbis Romæ direxi dānās & antecessores, & successores meos, & oēs q̄ sancte Ro. & ap̄licę ecclēsię priuilegia calfare nitunt. Hinc em̄ sup̄næ mīx documētū p̄docet, qm̄ & mūdani principis causas fidei cum reip. ordinatōe cōiungūt, & ecclēsiæ p̄sules q̄ ad disp̄sationē suā p̄tinet officij memores exequunt. Talibus em̄ indigebat post discordiā, p̄cellas religio Ch̄riana rectoribus, q̄ cōpressis p̄uida disp̄satiōe turbinib⁹, diu peregrinatā pacē depulsa tēpestate reducerēt, vt ī futura post secula ad p̄positi sui exēplā tēdētes sibi ascribēdū indubitāter ostēderēt quicq̄d dño placitum posteris pro sua imitatioē fecissent. B̄ndicamus dñm fr̄es charissimi n̄ris hoc diebus fuisse concessum & totis orationū, & curaz viribus annitatur, vt q̄ dei ope bñ cōcepta sunt, ipso adiuuāte p oīa cōpleant. Sperādū em̄ est, vt ad cōpagē corporis sui reliqua q̄ adhuc diuisa sunt membra festinēt, & à potioribus minora nō discrepēt. Ad q̄d cū me dilectio tua ch̄riane studio charitatis hortat, debet qd̄ inuitat sequi, & qd̄ amandū suadet amplecti. Similē em̄ iā fidei curā gerētes p̄ religiosam patientiā par etiā p̄miū de boni opis speramus affectu. Neq̄ em̄ difficultatibus est cedēdū. Nō em̄ fatigat asperis fides, nec ad cœloꝝ ardua p̄ prociue tendit, nec remuneratiōe citra laboris exercitiū q̄s mereat, vnde ne faciētes bona deficiamus specialr̄ admone mur, etiā teste Psalmista. Beati q̄ custodiūt iudicium, & faciūt iustitiā in omni tpe, q̄ nō initiū laboris remuneratiōe p̄m̄ cōsequit inuenire, sed terminus. Ergo studiū sollicitudinis assumētes, q̄bus est vna in coīone societas & credulitas, quē admodū de vnitate sedis ap̄licæ & Cōstitūtinopolitanæ ecclēsiæ pariter exultamus in dño, ita de reliquoz q̄q̄ sicut affectionē admones, redintegratiōe letemur, & curemus p̄miū, vt fidē integritatēq̄ nostrā imaculatā ab omni cōtagiōe seruemus. Nosti em̄ frater charissime ac sc̄tils, q̄ ecclēsiastica seruāt vincula cōcordiā q̄ nos ab hæreticorū tueat infidēis, p̄ quā etiā canonū custodiū integritas. His in robore suo omni circūsp̄ctiōe seruatis remedia sperātibus cōseruanti. Habet em̄ ecclēsiasticaz ordo regulaz, & ipsius forma iustitiæ, vt medicina rōnabilis benigne & fidelr̄ sperātibus nō neget, nec quisq̄ est ita ab hūanitate discretus, quē nō à rigore districtiōis inclinet cauta simplicitas, sed vt caute hoc ceterasq̄ q̄relas aut errores alicuius x̄ui valeas expedire dilectissime frater, p̄ sonā meā te ī hoc oportet iduere, sciētē in hm̄oi causis, sicut p̄dictū est, qd̄ cauēdū sit, & ita oīa p̄uidēdū, vt te nō ambigas ratiōe disp̄satiōis huius deo eē reddēdā. Ita vt eos q̄ vobis fuerūt coīone sociati, vel per vos sedi ap̄licæ v̄ra nobis scripta declarent, q̄bus etiā, & quā continētā libelloꝝ obtulerint inferat. Sic q̄q̄ humilitatē debemus tenere in mēte, vt inde ordinis nostri dignitatē seruemus in honore, q̄tenus in nobis, nec humilitas timēda, nec rō sit sup̄ba. Oīpotēs deus charissime sua te p̄tēctiōe custodiat, atq̄ ad cœlestis remuneratiōe p̄fiaz multiplici aīaz fructu perducatur. Deus te incolumē custodiat reuerendissime frater. Amen. Data octauo Calend. Octobris, Valentiniano. II. & Oreste. IIII. CC. consulibus.

Incipiunt decreta Johannis pape

C Euerēdisimo fratri Valerio ep̄o Iohānes. Scripta tuę sanctitatis suscipiens plena ea fidei regula q̄ primū polles inueni, & deo gr̄as retuli q̄ aīa & corpore te bñ vigere didici. Sane ea q̄ significasti quosdā dicere, q̄ nō sit filius x̄qualis patri, & q̄ in euāgelio scriptū sit, pater maior me est, scias nō recte intelligere tales fidei regulas, nec rectam fidē penes se habere. Paulus ap̄lus nō secūdū deitatis naturā Christū creatū insinuat, sed secūdū hūanæ naturæ subst̄tiā eundē creatū affirmat, ipso Ephesius cōscribēte. Renouamini, inq̄t, sp̄m̄ mētis v̄ræ & induite nouū hoīem q̄ secūdū deū creatus est in iustitia & sanctitate veritatis. Et ad Hebræos, In eo enim in quo passus est ille & tētatus, etiā p̄t his q̄ tentant auxiliari. Vnde sanctæ vocatiōis participes semp̄ cœlestis cōsiderate apostolū & p̄ōficicō confessionis n̄ræ Iesum fidelē existentēq̄ q̄ creauit eū. Et ad Coloss. Nūc autē deponite & vos vniuersa, irā, indignationē, malitiā, blasphemā, turpiatē ex ore vestro nō cedāt. Nolite mētiri inuicē expoliātes vos veterē hominē cū actibus suis, & induētes nouū cū eo q̄ renouat in agnitiōe secūdū imaginē eius q̄ creauit eū, nunq̄d is qui vniuersam creaturam visibilia & inuisibilia à propria potestatis virtute p̄creauit ac fecit, seipsum antea vel postmodū, qd̄ dicere nephās est, creauit vel facere potuit. Filius minor est patre in assumpti hoīs forma, x̄qualis vero patri est in deitatis naturæ subst̄tiā, eodē testatē. Ego & pater vnū sumus,

mus, Et itez. Qui me videt, videt & patrē, Et itez. Qui odit me, odit & patrē, Et itez. Vt oēs honorificēt filiū, sicut honorificauit patrē, Et itez. Vt sint in nobis vnū, sicut & nos sum⁹ vnū. Et itez. Tu in me & ego in eis, Et itez. Oīa mea tua sunt, Et itez. Ego in patre, & p̄r in me, Et itez. Pater in me manēs, facit opera hęc. Et Iohānes Euāgelista ait, In principio erat verbum & verbū erat apud deū, & deus erat verbū. Et itez. ipse ad Parthos. Tres sunt, inqt, q̄ testimoniū perhibēt in terra, aqua, sanguis, & spūs tres in nobis sunt, & tres q̄ testimoniū perhibēt in cœlo, p̄r, verbū, & spūs. Et hi tres vnū sunt. Nos itaq; in natura deitatis, q̄ vnū sunt pater & filius, nec patrē credimus aliqua tpe p̄cessisse, ne maior sit filio, nec filiū postea natū eē, vt deitate patris minoret. Si æqualis patri filius nō est, cur ita de illo Iohānes Euāgelista testatus est, Propterea, inqt, persequebant̄ Iudæi Iesum & q̄rebāt eū occidere, q̄ nō solū soluebat sabbatū, sed & patrē suū dicebat deū, & equalē se faciēs deo, Et Paulus ap̄tus. Hoc sentite in vobis inqt quod & in Christo Iesu. Qui cū in forma dei esset constitutus, non rapinā arbitratus est esse se æqualē deo, sed semetipsum exinaniuit formā serui accipiēs. Et in Salomone, Qui genuit me requieuit in tabernaculo meo, Et Esaias, Sicut est ab initio, ita vsq; in seculū, neq; adiectus est ei, neq; minuet̄ illi, ipse est em̄ dñs creaturæ suæ, qui nihil eguit ab aliquo, Et in psal. LXXII. Quid em̄ mihi est in cœlo, & ad te quid volui super terrā. Hęc oīa filiū nō inferiorē natura demonstrant, sed æqualitatē deitatis annuntiat, qm̄ qui vtraq; locutus est v̄z dixit, quia veritas mentiri non potuit. Taliter frater charissime semper age, ceterosq; oēs agere mone, vt abolito hoc qui natus videbat̄ errore in laudē & gloriā dei per totum mundū vna fides sit & vna eadēq; cōfessio, vt in noīe Iesu oē genu flectatur, cœlestiū, terrestriū, & infernoꝝ, & oīs lingua confiteatur, quia dominus Iesus Christus in gloriā est dei patris. Data em̄ Nonas Augusti, Iustiniano & Athalarico. IIII. CC. consulibus.

Incipit Epistola Agapiti pape ad Antemium

Constantinopolitanum Episcopū de duabus naturis in vno Christo.

Gapitū Antemio ep̄o salutē. Multo gaudio effem repletus, si te talē circa ecclesiæ pacē & glorioſissimi imperatoris atq; populī doctrinā reperissem, qualē te in primordio esse audiui. Sed nunc quia didicimus à reuerendissimis fratribus te cōtra statuta patrū imperatorē, & reliquos populos docere, ita vt negata hūanæ carnis atque aiæ veritatē tantū dñm nostrū Iesum Christū vnus afferas eē naturæ, tanq̄ verbi deitatis ipsa se in carnē animāq; verterit, & tanq̄ concipi ac nasci, nutrirī & crescere, crucifigi, ac mori, sepeliri ac resurgere, & ascēdere in cœlū, sedere ad dexterā patris, venire ad iudicandos viuos & mortuos, diuinæ tantū volūtatis fuerit q̄ nihil horū in

se sine carnis recepit veritate, q̄ natura vnita naturæ patris natura est spūs sancti, simulq; ipsa, simulq; in cōmutabilis sempiternæ trinitatis indiuisa vnitas, & vnus volūtatis æqualitas, vnde si aliq; malę volūtatis hō, aut infidelis quisq; desciscit ne cōiucat deitatē passibilem sentire atq; mortale, & tñ verbi incarnati. i. verbi & carnis vnā ausus fuerit pronūtiare naturā manifeste i aperta, & ideo odibilē trāsit insaniā, q̄ mediatorē dei, & hoīum Iesum Christū simulatorie credit oīa egisse, nec v̄z in Ch̄o corpus, sed phātsma eius corporis speciē oculis apparuisse cernētū. Quæ impietatis mēdacia qm̄ oīs fides catholica detestat, & talia assertionū sacrilegia cōcordibus per totū mūdū beatoꝝ patrū dudū sunt dānata sentētis, non dubiū est eā nos fidē p̄dicare atq; defendere quā sc̄ti apostoli docuerūt, & hactenus eoz; suorūq; successoz; sequēs sc̄ta hęc Ro. & apostolica ecclesia doctrinā tenuit, ac tenet, docuit, & docet. Si quidē em̄ ita sunt obcæcati, & à lumine veritatis alieni vt verbi dei à tēpore incarnationis degenēt veritatē, ostendāt in quo sibi Christianū nomen vsurpēt, & cum euāgelio veritatis q̄ rōne cōcordent, si per virginis partū, aut caro sine deitate, aut deitas ē orta sine carne. Sicut em̄ negari non potest (Euāgelista dicente) q̄ verbū caro factū est, & habitauit in nobis, ita negari nō potest (beato ap̄to Paulo prædicāte) q̄ deus erat in Christo, mundū recōciliās sibi. Quæ aut̄ reconciliatio eē posset qua humano generi repropiciaret̄ deus, si hominis cām mediator dei & hominū non susciperet. Quæ vero rōne veritatē mediatoris implet, nisi q̄ in forma dei æqualis est patri, in forma serui particeps esset & nostri, vt mortis vinculū vnus p̄uaricatiōe contractum vnus morte qui solus morti nihil debuit, solueretur. Effusio em̄ iusti sanguinis Christi tā fuit diues ad pretiū, vt si vnuerſitas captiuoz; in redēptorē suū crederet, nullū diaboli vinculū retineret, qm̄ sicut apostolus ait, Vbi abundauit peccatū, superabundauit & gr̄a. Et cū sub peccati præiudicio nati prætem acceperint ad iustitiā renascendi, validius factū est donū libertatis q̄ debuit seruitutis. Quā itaq; sibi in huius sacramēti p̄sidio spem relinquunt,